

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเด็กชายและเด็กหญิงจำนวน 6 คน อายุ 7-9 ปีป่วยเป็นโรคเรื้อรังหรือโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ อยู่ในโรงพยาบาลก่อนได้รับการทดลองอย่างน้อยเป็นเวลา 1 สัปดาห์ และจะอยู่ในโรงพยาบาลต่อไปอีกอย่างน้อย 2 สัปดาห์

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ทำโดยผู้วิจัยไปพบแพทย์ หรือพยาบาลประจำตึกที่รับเฉพาะเด็กป่วยด้วยโรคเรื้อรังของโรงพยาบาลเด็ก เพื่อขอความร่วมมือในการเลือกผู้ป่วยตามเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยแบ่งเด็กที่ได้เลือกไว้ตามเกณฑ์ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยให้เด็กที่มีลักษณะความรุนแรงของโรคใกล้เคียงกันกระจายอยู่ในแต่ละกลุ่มการทดลอง เพื่อป้องกันการรวมกันของเด็กที่มีลักษณะความรุนแรงของโรคใกล้เคียงกันมาอยู่ในกลุ่มทดลองเดียวกัน ซึ่งอาจมีผลต่อการทดลอง

นอกจากนี้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้คำนึงว่าผู้รับการทดลองแต่ละคนจะต้องมีช่วงความสนใจ ปริมาณงานและความถูกต้องของงานในช่วงก่อนรับการทดลองเท่ากัน เนื่องจากหากเพิ่งได้เลือกผู้รับการทดลองตามเกณฑ์แล้วจะต้องใช้ผู้รับการทดลองเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในการวิจัยครั้งนี้ เพราะเพียงการคัดเลือกผู้รับการทดลองให้มีลักษณะตรงตามเกณฑ์ดังกล่าวไว้ข้างต้นเท่านั้นก็ต้องใช้เวลานานมากอยู่แล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. เครื่องมือที่ใช้ทดสอบความสามารถพื้นฐานทั่วไป เพื่อที่ว่าเด็กมีความสามารถพื้นฐานเพียงพอที่จะตอบภาพปะติปะต่อจากลูกเต๋าได้หรือไม่ โดยเลือกเครื่องมือที่มีส่วนสัมพันธ์กับภาพปะติปะต่อจากลูกเต๋า

เครื่องมือที่ใช้ทดสอบความสามารถทั่วไป ประกอบด้วย

- 1.1 ให้เด็กใส่รูปทรง $\bigcirc$ $\triangle$ $\square$ ลงในบล็อก เพื่อความสามารถในการแยกรูปทรง
- 1.2 ให้เด็กบอกวาอันไหนคือเหรียญพลาสติกสีแดง สีเขียว สีเหลือง เพื่อความสามารถในการแยกสี คว้าเด็กตาไม่บอดสี
- 1.3 ให้เด็กเรียงไม้ที่มีขนาดต่าง ๆ กัน 4 ชั้น โดยเรียงจากยาวไปสั้น หรือสั้นไปยาว เพื่อความสามารถเกี่ยวกับการรู้ความยาว
- 1.4 ให้เด็กเรียงกระดาษสีน้ำตาล หรือสีน้ำเงิน จากสีเข้มไปสีอ่อน หรือจากสีอ่อนไปสีเข้ม เพื่อความสามารถเกี่ยวกับการรู้ถึงความเข้มของสี
- 1.5 ให้เด็กบอกวากลองไหนสูง กว้างไหนต่ำ เพื่อความสามารถในการแยกสูงต่ำ
- 1.6 ให้เด็กทำแบบทดสอบโปรเกรสซีฟ แมทริกซ์ ฉบับสี (Coloured Progressive Matrices) เพื่อความสามารถในการตรูรูป หรือต่อส่วนที่ขาดหายไป

การทดสอบความสามารถพื้นฐานทั่วไปของเด็กเพื่อคัดเลือกเด็กไว้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ ได้ทดสอบเด็กจำนวน 10 คน และได้คัดเลือกเด็กที่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ได้จำนวน 6 คน เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ สำหรับรายละเอียดของเกณฑ์ตัดสินผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานทั่วไป ผู้วิจัยเสนอไว้ในภาคผนวก ค หน้า 69

2. เครื่องมือที่ใช้วัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความถูกต้องของงาน
ใช้ทดสอบในช่วงก่อนและหลังการทดลอง เพื่อว่าหลังการทดลองเด็กมีช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความถูกต้องของงานเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกเครื่องมือคือ ต้องเป็นงานที่เด็กในช่วงอายุ 7-9 ปี ซึ่งมีพัฒนาการพื้นฐานในด้านต่าง ๆ สมวัยดังที่ได้ผ่านการทดสอบในข้อที่ 1 มาแล้ว สามารถทำได้ ดังนั้นถ้าเด็กไม่สามารถทำงานที่มอบหมายให้ทำนี้ได้ก็เนื่องมาจากตัวเด็กเองมีช่วงความสนใจในการทำงานต่ำ ไม่ใช่เพราะเด็กไม่มีความสามารถในการทำงานที่มอบหมายให้ทำ

เครื่องมือที่ใช้วัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน และความถูกต้องของงานนี้ ได้แก่ภาพปะติดปะต่อจากลูกเต๋าที่มีความยากง่ายในระดับต่างกันจำนวน 5 กลอง โดยในแต่ละกลองนั้นผู้วิจัยถือว่าชั้นลูกเต๋าแต่ละชั้นที่นำมาต่อมีความยากง่ายเท่ากัน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค หน้า 70)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการบำบัด ประกอบด้วยการเล่นประเภทต่าง ๆ เกมที่ใช้ในการเลือกเครื่องมือนี้ คือ ต้องเป็นของเล่นที่เหมาะสมกับเด็กในช่วงอายุ 7-9 ปี และของเล่นเหล่านั้นมีลักษณะไม่ซ้ำกับเครื่องมือที่ใช้วัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน และความถูกต้องของงาน เพื่อให้ไม่ให้ผู้รับการทดลองเกิดความคุ้นเคยกับเครื่องมือทดสอบที่เขาคาดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของเล่นต่าง ๆ ที่จัดไว้ในห้องเล่นสำหรับใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย

3.1 หมวดของเล่นประเภทที่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน จะเล่นอย่างไรก็ได้ ได้แก่

- ก. น้ำ ดินน้ำมัน ทราย และของเล่นอื่น ๆ เช่นที่ตกทราย
- ข. สีชนิดต่าง ๆ ไม้ขีด ดินสอสี สีเทียน สีน้ำ
- ค. กระดาษสีขาวแผ่นใหญ่ ดินสอคำ ยางลบ
- ง. กระดานคำ ซอลกขาว และซอลกสี
- จ. บล็อกต่าง ๆ

3.2 หมวดของเล่นที่มีรูปแบบแน่นอน ได้แก่

- ก. บานเล็ก ๆ พร้อมทั้งเฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ และบุคคลต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ โทรศัพท เตารีด เครื่องครัวต่าง ๆ เช่น หม้อ ช้อน ส้อม ตุ๊กตาที่เป็นผู้ชาย ตุ๊กตาที่เป็นผู้หญิง ตุ๊กตาเด็กเล็ก ๆ
- ข. ตุ๊กตาสัตว์ต่าง ๆ เช่น ลิง ยีราฟ ม้าลาย เสือ
- ค. ตุ๊กตาและเครื่องมือเกี่ยวกับทางการแพทย์ เช่น ตุ๊กตาพยาบาล รถพยาบาล หูฟัง กระบอกฉีดยา เครื่องวัดความดันโลหิต ปรอทวัดไข้
- ง. เครื่องเล่นจำลองยานพาหนะชนิดต่าง ๆ เช่น รถไฟ รถแทรกเตอร์ รถตำรวจ เรือ เครื่องบิน
- จ. หนูน้อย รูปคนและรูปสัตว์ เช่น ช้าง ลิง สิงโต

ผู้ให้การบำบัด ผู้สังเกตพฤติกรรม และผู้ทำการทดสอบ

1. ผู้ให้การบำบัด คือตัวผู้วิจัย ซึ่งแสดงบทบาทเป็นผู้ให้การบำบัด และคอยจดบันทึกพฤติกรรมของผู้รับการทดลอง
2. ผู้สังเกตพฤติกรรม คือผู้ช่วยวิจัยที่คอยเฝ้าสังเกต และบันทึกพฤติกรรมของผู้รับการทดลองอยู่อีกห้องหนึ่ง โดยสังเกตพฤติกรรมของผู้รับการทดลองผ่านทางฟิล์มกรองแสงที่ติดไว้ การที่ให้ผู้ช่วยวิจัยคอยเฝ้าสังเกต และบันทึกพฤติกรรมของผู้รับการทดลองอีกคนหนึ่ง ก็เพื่อจะได้ผลการบันทึกพฤติกรรมตรงตามพฤติกรรมของผู้รับการทดลองแสดงออกมา
3. ผู้ทำการทดสอบ คือผู้ช่วยวิจัยอีกคนหนึ่ง ทำการทดสอบความสามารถทั่วไป วัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความถูกต้องของงาน ของผู้รับการทดลองแต่ละคน โดยผู้ช่วยวิจัยนี้เป็นผู้ที่มีความสามารถและมีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและการตรวจให้คะแนน

การที่ให้ผู้ช่วยวิจัยอีกคนเป็นผู้ทำการทดสอบ เพื่อป้องกันการเกิดความคาดหวังที่ผู้รับการทดลองมีต่อผู้ให้การบำบัด ทำให้ผู้รับการทดลองพยายามทำการทดสอบนั้นมากกว่าปกติ นอกจากนี้เพื่อป้องกันการเกิดความลำเอียงที่ผู้ให้การบำบัดและผู้สังเกตพฤติกรรมจะมีต่อผู้รับการทดลองแต่ละคนเมื่อทำการทดสอบในช่วงหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

<u>ขั้นตอนที่ 1</u>	เลือกผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ตั้งไว้เพื่อมารับการทดลอง
<u>ขั้นตอนที่ 2</u>	ผู้ช่วยวิจัยทดสอบวัดความสามารถพื้นฐานทั่วไปของผู้รับการทดลองทั้งหมด ทีละคน
<u>ขั้นตอนที่ 3</u>	ผู้ช่วยวิจัยทดสอบวัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความถูกต้องของงาน ของผู้รับการทดลองทั้งหมด ทีละคน แบ่งการทดสอบเป็น 2 ครั้งคือ
ครั้งที่ 1	ก่อนเริ่มให้การทดลอง 1 วัน (Pre - test)
ครั้งที่ 2	หลังการทดลองเสร็จแล้ว 1 วัน (Post - test)

ขั้นตอนที่ 4 คำเนนการทดลองโดยแบ่งเป็น

กลุ่มทดลอง ผู้รับการทดลองได้รับจับบ๊าศักด้วยการเล่นร่วมกับการได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดไว้ให้ตามปกติ สามารถแบ่งขั้นตอนในการพบกันแต่ละครั้งได้ดังนี้

1. ผู้ให้การบำบัดสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้รับการทดลอง (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าผู้รับการบำบัด) เพื่อให้ผู้รับการบำบัดเกิดความไว้วางใจในตัวผู้ให้การบำบัด และเกิดความรู้สึกว่าผู้ให้การบำบัดเข้าใจในตัวเขา ลักษณะของผู้ให้การบำบัดนี้เป็นไปตามแนวความคิดของมัสทาคาส (Moustakas) และแอกซ์ไลน์ (Axline) ดังที่ไคกลาวแล้ว
2. ให้ผู้รับการบำบัดสำรวจของเล่นต่าง ๆ ในห้องเล่น เพื่อให้ผู้รับการบำบัดจะได้เลือกของเล่นตามต้องการ โดยผู้ให้การบำบัดจะเป็นผู้ติดตาม สังเกต และให้ความช่วยเหลือตามที่ผู้รับการบำบัดขอใหช่วย
3. ผู้ให้การบำบัดตอบสนองต่อผู้รับการบำบัดทั้งทางด้านแววตา สีหน้า ท่าทาง คำพูด เช่น การทวนคำพูด การสะท้อนคำพูด หรือความรู้สึกของผู้รับการบำบัด การประสานสายตา การพยักหน้า
4. ตลอดระยะเวลาที่ผู้รับการบำบัดอยู่ในห้องเล่น ผู้ให้การบำบัดและผู้ช่วยวิจัยทำการบันทึกพฤติกรรมและคำพูดโต้ตอบที่ผู้รับการบำบัดโต้ตอบกับผู้ให้การบำบัด

กลุ่มควบคุม ให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดไว้ให้ตามปกติเพียงอย่างเดียว

สภาพห้องที่ใช้ทดลอง

ห้องเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 3.12 เมตร x 6.55 เมตร มีกอกน้ำและอ่างล้างมืออยู่ริมห้อง ถัดจากกอกน้ำไปตามทางยาวของห้องมีชั้นวางของ ที่ผนังห้องคานตรงข้ามกันมีห้องเล็ก ๆ ติดอยู่ 2 ห้อง แต่ละห้องมีความยาวประมาณครึ่งหนึ่งของห้องที่ใช้ทดลอง มีประตูไม้เปิดจากห้องที่ใช้ทดลอง

ไปยังห้องที่ติดกันทั้ง 2 ห้อง ๆ ละ 1 บาน ผนังห้องระหว่างห้องที่โซทคลองกับห้องเล็ก ๆ ห้องหนึ่งครึ่งห้องกลางกันด้วยไม้ ครึ่งห้องบนกันด้วยกระຈก ส่วนผนังห้องที่โซทคลองกับห้องเล็ก ๆ อีกห้องกันด้วยไม้ทั้งคาน รัศมีกระຈกและไม้ทั้งกระหว่างห้องเล็ก ๆ 2 ห้องกับห้องทคลองนี้มีความสูงไม่จรดเพดาน

ผู้วิจัยได้ใช้แผ่นฟิล์มขนาดกว้าง 12 นิ้ว ยาวตลอดกระຈก ทิศที่ส่วนล่างของกระຈกเพื่อให้ผู้สังเกตพฤติกรรมคอยเฝ้าสังเกตผู้รับการทดลองผ่านทางแผ่นฟิล์มนี้ ส่วนของกระຈกที่เหลือติดกระชายสีน้ำตาล (แผ่นนี้แสดงในภาคผนวก ข)

เงื่อนไขการทดลอง

ในการทดลองนี้แบ่งผู้รับการทดลองเป็นกลุ่มต่าง ๆ เพื่อศึกษาว่าผู้รับการทดลองที่ได้รับการทดลองที่มีเงื่อนไขต่างกันจะมีช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความถูกต้องของงานในช่วงหลังการทดลองเพิ่มขึ้นหรือลดลงต่างกันหรือไม่

การทดลองนี้แบ่งเด็กชายและหญิงจำนวน 6 คน ที่ได้คัดเลือกไว้ตามเกณฑ์ ออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 3 คน แต่ละกลุ่มเข้ารับเงื่อนไขการทดลองกลุ่มละ 1 เงื่อนไข ดังนี้

กลุ่มทดลอง ให้เด็กเข้าไปเล่นในห้องเล่นที่มีผู้ให้การบำบัดอยู่ด้วย ร่วมกับการที่เด็กได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดไว้ให้ตามปกติ โดยจะให้เด็กเข้าไปเล่นในห้องเล่นนี้ทีละคน ในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ วันละ 50 นาที เป็นการพบกันทั้งหมด 6 ครั้ง ซึ่งใช้เวลา 2 สัปดาห์ ในการพบกันนี้จะพบกันในเวลาเดิมทุกครั้ง เช่นพบตอนช่วง 9.00-9.50 น. ก็พบกันในช่วงเวลาเดิมนั้นทั้ง 6 ครั้ง แต่ถาเกิดอุปสรรคบางประการที่ทำให้ไม่สามารถพบกันในเวลาเดิมได้ ก็สามารถจะเลื่อนเวลาในการพบกันได้

การที่กำหนดการพบกันระหว่างผู้ให้การบำบัดกับผู้รับการบำบัดไว้ทั้งหมด 6 ครั้ง เพราะผู้รับการบำบัดมีปัญหาทางอารมณ์บางอย่างเล็กน้อย ซึ่งอาจจะมากกว่าเด็กปกติธรรมดา แต่ไม่ถึงขั้นมีความผิดปกติทางอารมณ์ ดังนั้นการพบกัน 6 ครั้งก็น่าจะเพียงพอต่อการทำให้ผู้รับการบำบัดเกิดความเข้าใจและเกิดการยอมรับใน

สภาพของคน ไม่คิดหมกมุ่นเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของคนมากเกินไป โดยการพบกันแต่ละครั้งนี้จะถือเอาจุดที่ผู้ให้การบำบัดได้พบกับผู้รับการบำบัดเป็นจุดเริ่มต้นของการให้จิตบำบัดด้วยการเล่น ผู้ให้การบำบัดจะให้ผู้รับการบำบัดเป็นผู้ตัดสินใจว่าเขาจะเข้าห้องเล่นหรือไม่ โดยผู้ให้การบำบัดจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกการตัดสินใจ และยอมรับการตัดสินใจของผู้รับการบำบัด เพื่อให้ผู้รับการบำบัดมีความรู้สึกว่าผู้ให้การบำบัดยอมรับในการตัดสินใจของผู้รับการบำบัด และเพื่อให้ผู้รับการบำบัดใคร่รู้สึกว่า เขาเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการทำจิตบำบัดด้วยการเล่นนี้ ซึ่งเป็นไปตามแนวความคิดของจินอท (Ginott)

กลุ่มควบคุม ให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดไว้ให้ในห้องเล่นรวมตามปกติเพียงอย่างเดียว โดยเด็กสามารถเลือกเองว่าต้องการเข้าร่วมกิจกรรมใด หรือไม่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมใดก็ได้ เป็นเวลา 2 สัปดาห์เช่นเดียวกัน

กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดไว้ให้ในห้องเล่นรวมตามปกติ นั้น คือ

ภาคเช้า

09.00-10.00 น.	เล่นตามสบาย
10.00-10.10 น.	เก็บของเล่น
10.10-11.30 น.	กิจกรรมส่งเสริมความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น ระบายสีภาพ วาดภาพ พับกระดาษ ปั้นดินน้ำมัน ทบทวนบทเรียน
11.30-13.00 น.	ให้เด็กพักและกลับไปพักผ่อน

ภาคบ่าย

13.00-14.00 น.	เล่นตามสบาย
14.00-14.10 น.	เก็บของเล่น
14.10-15.00 น.	มีตารางในแต่ละวัน คือ

วันจันทร์	- ประดิษฐ์เศษวัสดุ
วันอังคาร	- ประดิษฐ์เศษวัสดุ
วันพุธ	- เกมส่-คนตรี - ลงสนามกีฬากลางแจ้ง
วันพฤหัสบดี	- ประดิษฐ์เศษวัสดุ
วันศุกร์	- นายภาพยนตร์ วีดีโอ ซึ่งบางครั้งจะเป็นการ์ตูน บางครั้งก็เป็นสารคดีต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับต้นไม้ (พูดเป็นภาษาอังกฤษ) เป็นต้น

15.00-15.30 น. รับประทานอาหารว่าง เตรียมตัวกลับตึก

หมายเหตุ ในแต่ละวันจะมีครุ่่นำกิจกรรมซึ่งดำเนินการตามแผนเป้าหมายที่ได้
ปรึกษารื้อหรือตกลงร่วมกันในทีมไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยจะมีกิจกรรม
หมุนเวียนกันไป

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

เมื่อทำการทดสอบวัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความถูกต้องของงาน
ของผู้รับการทดลองแต่ละคนแล้ว นำมาตรวจให้คะแนนดังนี้

1. การวัดช่วงความสนใจ ใช้วิธีการจับเวลาเป็นนาที โดยจะเริ่มจับเวลา
เมื่อผู้ช่วยวิจัยบอกให้ผู้รับการทดลองลงมือทำงานที่กำหนดไว้ และจะเลิกจับเวลา
เมื่อผู้รับการทดลองไม่สนใจที่จะทำงานนั้นต่อไป ใช้ระยะเวลาที่ผู้รับการทดลอง
สนใจทำงานที่ได้รับมอบหมายให้นี้เป็นคั้งนี้ บอกช่วงความสนใจของเขา

2. การวัดปริมาณงาน ใช้วิธีการนับจำนวนชิ้นลูกเต๋าที่ผู้รับการทดลอง
นำมาต่อกันเป็นภาพ โดยนับทั้งที่ต่อกันและต่อดิิด แล้วให้คะแนน 1 คะแนนต่อชิ้น
ลูกเต๋านำมาต่อ 1 ชิ้น

3. การวัดความถูกต้องของงาน ใช้วิธีการนับจำนวนชิ้นลูกเต๋าที่ผู้รับ
การทดลองนำมาต่อกันเป็นภาพและสามารถต่อได้ถูกต้องที่ตามตัวอย่างที่ใหญ่ โดยให้
คะแนน 1 คะแนน ต่อชิ้นลูกเต๋า 1 ชิ้น ที่นำมาต่อได้ถูกต้อง

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

1. เขียนตารางแสดงข้อมูลช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความถูกต้องของงาน ของผู้รับการทดลองแต่ละคน
2. เขียนแผนภูมิเส้นแสดงช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความถูกต้องของงาน ช่วงก่อนและหลังการได้รับการทดลองของผู้รับการทดลองแต่ละคน

คุนยวิทยทรพยกร
จุพาลงกรณมหาวิทยาลัย